

यज्ञदायिका स्त्री यज्ञतद्वासा स्वरूपं यथाः कृत् । तेव-
पायिकायाम् (तेवापोका) शब्दः । [इत्थे शब्दः ।
यज्ञदैरिन् पुं यज्ञतो रोगभेदस्य वैरी हन्तृत्वात् । रोहितक-
यज्ञ पूजायां च । च्वा० सक० सेट् । यज्ञयते अययत् ।
यज्ञ पु० यज्यते यज्ञ-कर्मणि वज् । १ देवलोभेदे २ तदीश्वरे
कुबेरे नेदि० इन्द्रदेहे सारस्वतः । भावे यज् ३ पूजने च ।
यज्ञकर्म पुं यज्ञप्रियः कर्म ४५ । “कुङ्कुमायुक्कर्मूरी
कर्पूरं चन्दनं तथा । महासुगन्धसित्युक्तं नाभतो
यज्ञकर्म” इत्युक्ते यज्ञभागेन मिश्रिते कुङ्कुमादौ धन्व-
न्तरिः । कुङ्कुमस्थाने कर्कोलसक्तम् [यज्ञहृत्पादयोऽप्यत्र ।
यज्ञतत् पु० यज्ञाणां वाचयोऽप्यत्र । षट्ठये राजनि०
यज्ञधूप पुं यज्ञे पूजने योग्यो धूपः । (धुना) यज्जर्गरे अमरः
यज्ञराज पु० यज्ञाणां राजा टच् वमा० । कुबेरे । यज्ञे पु
राजते राज-क्लिप् । यज्ञराज्यत् पु० ।
यज्ञरात्रि लि० यज्ञप्रिया रात्रिः शा० त० । दार्तिकपूर्णिमा-
रात्रौ त्रिका० । [शब्दमा० ।
यज्ञामलक न० यज्ञाणामालकविष । प्रिष्ठस्रज्ज्वरफले
यज्ञावास पु० इत० । यज्ञाणामावासः । षट्ठये राजनि०
यज्ञोद्गमुरक न० यज्ञाणामुद्गमुरविष इवाप्ये कन् ।
अवत्यफले त्रिका० । [शब्दमा० ।
यज्ञघ्नी स्त्री० यज्ञघ्नं हन्ति हन-टक् ङीप् । श्लाघायाम्
यज्ञान् पुं यज्ञ-मनिन् । रोगभेदे अमरः । तज्जिदानादि यथा
“वेगरोपात् अयात्रैव साहस्राहिवसाशनात् । त्रिदोषो
जायते यज्ञा गदो हेतुचतुष्टयात्” । वेगोऽत्र वातमूल
पुरोषाणां । “वातमूलपुरोषाणि निष्ठुक्ताति यदा
नरः” इति चरकवचनात् । अयात् जीयतेऽनेनेति
अयः तेनातिव्यवायानघनेष्वाद्यो धातुश्च हेतवः अय
शब्देनोच्यते । साहसात् वलवता यमं मज्जयुवा
दितः । शिषसाशनात् “बलं लोकात्मकाणे वा तज्जक्तं
विषसाशनम्” तस्मात् । त्रिदोषः साक्षिपातिकः । हेतु-
चतुष्टयात् अन्येऽपि हेतवः हेतुचतुष्टय एवात्मर्भवन्ति ।
यज्ञघ्नः पर्यायाः राजयज्ञघ्नयशोषाः । यज्ञादीनां
शब्दानां निरुक्तिमाह “वैद्यो व्याधिमतां यज्ञात्
व्याधिर्यज्ञेन यज्यते । स यज्ञा प्रीयते लोके शब्द
मात्रविचारदेः” । यज्यते पूज्यते । “राजयज्ञघ्नो
यज्ञाटभूतेव किञ्चानयः । तस्मात् राजयज्ञघ्नेति
केचिदाहुर्भनीमिषः । त्रिविधव्यकरत्वात् अय
इत्युच्यते दुषेः । संशोषणाप्रवादीनां शोष इत्यभि-

धीयते” । संप्राप्तिमाह “कफप्रधानैर्दौर्बल्यं रजेषु रस-
वत्तु । अतिव्यवायिनो वापि क्षीणे रेतस्यन्नराः ।
क्षीयन्ते धातवः सर्वे ततः शुष्यति मानवः” । कफ-
प्रधानैर्दौर्बल्यः रसवत्तु रजेषु अन्नन्नराः सर्वे धातवः
क्षीयन्ते ततो मानवः शुष्यति । कारणभूतस्य रसस्य क्षये
कार्याणां रक्तादीनामनुक्रमेण जीवसाण्यत्वात् भावप्र० ।
यज्ञ देवपूजने, दाने, यज्ञजतो च च्वा० चम० यजादि०
अनिट् । यजति ते अयाजीत् अयत् इवात्र ईजत् ।
यजति पु० यज-अतिच् । यागमर्दे । “यजतिषु ये यजा-
नहे नाहुवाजेषु” नृतिः । तज्जलस्रज्ज्वरं कात्या० श्रौ०
१।२।३ “तिष्ठकोमा वषट्कारप्रदाना याज्यापुरोऽह-
वाक्यावन्तो यजतयः” इति । “अप्यत्र इति शेषः । तिष्ठता
होमो वेदु ते तिष्ठकोमाः वषट्कारेण प्रदानं देवु ते
वषट्कारप्रदानाः तथा याज्यावन्तः पुरोऽहवाक्यावन्तश्च
ये ते यजतयः अप्यन्ते” कर्कः ।

यजत्र न० यज-अत् । श्वग्निहोत्रे अयादि० शतृति लि० ।
यजन न० यज-ल्युट् होत्रादिना पशुचीराण्यादिभिः सन्त-
पूर्वकं बह्वौ प्रत्येकमे वागे ।
यजनश्च च्वा० वि० देवलोक्तं यथा “पशुचीराण्यपुरो-
डाशवोभौषधिरुप्रभृतिर्हविर्भिः अदिपलाशावत्य-
न्ययोधोद्गमुरप्रभृतिभिः सनिभिः सुकुक्षुवोदूषव-
सूत्रस्रज्ज्वरानिलज्वपदादधर्मप्रावपितभाजनादिभि-
र्हव्योपकरणैरुद्गमाहोत्रध्वज्युक्तादिभिः अतिगन्धिः
काव्यनेमित्तकानां पञ्चादिपूर्वकाणां यथोक्तदक्षिणानां
वसापनं यजनम्” । ल्यु । उत्तरपदस्यः समभिध्या-
हृतदेवारेयंरिति लि० व्याधारे ल्युट् । श्वानाभिकरणे न० ।
यथा देवयजनम् । कर्मफलयुते । श्वहादेवलोचिभेदे च ।
यजमान पु० यज-शानच् । होत्रादिर्निबोद्धरि प्रधान-
यजि पु० यज-इत् । यदरि अणा० २ यागे श्वजघातो च ।
यजुर्वेद पु० यजुषां ऋक्वाममिज्ञानां सन्नाणां प्रतिपादको
वेदः । वेदभेदे च य यजुस्तथाभेदेन द्विधा तद्विरचं
चरणस्यैव भागः १।२।३ अथ्याये च उग्रम् ।
यजुस् न० यज-अधि । ऋक्वाममिज्ञाने पदच्छेदरहिते
सन्तभेदे अमरः । तज्जलस्रज्ज्वरं “इतिगीतिवर्जितत्वेन
प्रतिष्ठपठता सन्ता यजुं” सा० भा० उक्तम् ।
यज्ञ पु० यज-भावे न । यागे अमरः । स त्रिविधः “कफहा-
काङ्गिभिर्वैद्यो विधिरटो व इत्युते । यदप्यनेनेति मनः
वनापाय व सान्निहाः । अभिव्यक्ता च-मर्कं दन्तां-